

[H. C. Toff.]

mulighed for at finde frem til en enighed.

Vi fremlagde så — for på ny at søge at få forhandlinger i gang — vor forhandlingsskitse, en skitse, der blev udleveret til udvalgets medlemmer i det møde, hvor de tre højtærede ministre var til stede; men når landbrugsministeren i dag siger, at vi forlangte, at den højtærede minister på 5 minutter skulle tage stilling, så er det ganske forkert. Jeg ved godt; at det ikke er almindeligt, at man refererer gangen i udvalgsarbejdet, men når den højtærede landbrugsminister har givet sig i lag med denne opgave og påstår, at vi har forlangt, at der i løbet af 5 minutter skulle gives besked, så er det ganske urigtigt. Forholdet var dette, at under udvalgsarbejdet fremlagde vi skitsen, medens ministeren var til stede. Udvalgets formand, det ærede medlem hr. Carl Petersen, sagde: vi kender jo ikke disse forslag; vi må hellere lave en pause på 5 minutter, så vi kan sættes os ind i dem, læse dem. Derefter skete der det, at den ærede formand for udvalget gav den højtærede landbrugsminister ordet, hvorpå denne kommenterede skitsen, således som jeg har refereret det i formiddags. Vi har ikke forlangt, højtærede landbrugsminister, at en afgørelse og udtalelse om det skulle fremkomme på 5 minutter. Tværtimod havde vi da håbet, at den højtærede landbrugsminister villé nøje undersøge og overveje, om der ikke her var et grundlag for senere at kunne finde frem til en fællesløsning for de fire gamle partiers vedkommende her i folketingssalen.

Jeg har med dette prøvet på at referere gangen i udvalgsarbejdet, prøvet på at trække op, hvordan vi har været med i forhandlingerne, hvilke synspunkter vi har draget frem. Men når jeg så kommer til det, som skete for et øjeblik siden her i salen, hvor man nu nedstemte forslaget om, at man også skulle forhandle om vor skitse, afbryde anden behandling og viderebehandle også vor skitse, vore tanker som arbejdsgrundlag, må jeg sige til den højtærede statsminister og også til de øvrige medlemmer af regeringen, at inden de begiver sig ud på rejse, efter at folketinget er hjemsendt, ud for at holde grundlovstaler, vil jeg bede dem om at sætte sig lidt ind i, hvad et fremtrædende tidligere medlem og

statsminister har sagt, da vi behandlede grundloven her i 1953, hvor han understregede vigtigheden af, at man, når man nu afskaffede landstinget, skulle give lejlighed til og mulighed for en grundig udvalgsbehandling til en gennemprøvelse af alle de tanker, der kunne føres frem. Den måde, som regeringen her har behandlet oppositionen på — og partiet de uafhængige har tilsluttet sig vore synspunkter — behandlet 77 medlemmer af folketinget på, hvor man overhovedet ikke vil drøtte de spørgsmål, de tanker, vi har fremlagt, viser, at regeringen mener, den har en sådan magtfuldkommenhed, at den tror at kunne overgå selv de bedste kræfter i vort land.

Når regeringen har afvist os, når regeringen ikke vil forhandle med os, mener jeg ikke, det er i den folkestyrets ånd, som dette folketing skal arbejde i, og derfor er det jeg beder den højtærede statsminister og andre, inden de holder grundlovstaler, om at læse, hvad nu afdøde statsminister Hans Hedtoft sagde ved grundlovens behandling her i folketinget.

Niels Ravn: Jeg stillede i min tale i formiddags en lang række spørgsmål til de højtærede ministre, hvor jeg bad om at få oplysninger om uklarheder og uoverensstemmelser i de lovforslag, vi nu skal gennemføre. Jeg konstaterer, at jeg ikke har fået noget svar på de af mig rejste spørgsmål. Intet understreger vel klarere, hvor berettiget den afstemning var, vi foretog for lidt siden om, at disse forslag blev vist tilbage til fornyet grundig udvalgsbehandling, for den slags ting kan nu engang ikke opklares under en debat her i det høje ting.

Når dette er sagt, har jeg derfor kun ganske få bemærkninger til det, de højtærede ministre fremførte over for, hvad jeg tidligere har sagt.

Den højtærede landbrugsminister fremkom med en udtalelse om, at administrationen jo havde kunnet klare problemerne gennem snart mange år. Det er rigtigt, højtærede ministre, men det er jo ikke de love, vi nu står i færd med at gennemføre, man har skullet administrere ud fra; det er de indtil nu gældende love. Ingen har benægtet, at det var muligt at administrere ud fra dem. Det, jeg har benægtet, er — og det gør jeg fortsat — at det vil være muligt